

ת"פ 41993/08/17 - מדינת ישראל נגד גרשון גונן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41993-08-17 מדינת ישראל נ' גונן

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גרשון גונן

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע. אשר לעונש, הוסכם שהנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 7,000 ₪ עד למועד הטיעונים לעונש ואם לא ישלם, יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

עוד הוסכם, שתוגש בעניינו של הנאשם חוות עת והערכת מסוכנות מינית ובהתאם לתוצאות יטענו הצדדים כלהלן:

אם תיקבע מסוכנות נמוכה, יטענו הצדדים לעונש מוסכם שיכלול צו של"צ בהיקף 300 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסכום שסוכם.

אם תיקבע מסוכנות בינונית- נמוכה, כפי שאכן נקבע בסופו של יום, המאשימה לא תטען להטלת מאסר בפועל שלא בעבודות שירות אלא אם ימצא הנאשם בלתי מתאים לשאת עבודות שירות שאז תהיה המאשימה רשאית לטעון להטלת מאסר בפועל ממש. אשר להגנה, זו תהיה חופשית בטיעוניה.

הסדר הטיעון גובש לאחר שניתנה למתלוננת- נפגעת העבירה ההזדמנות להביע את עמדתה בהתאם לסעיף 17(א) לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 (להלן: "חוק זכויות נפגעי עבירה") והמתלוננת אף הגישה לבית המשפט באמצעות המאשימה "הצהרת נפגע" בהתאם לזכותה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.06.2015 התקשרה הקטינה ב"ש ילדית 1998 (להלן: "המתלוננת") למוניות הפסגה והזמינה מונית לנסיעה עירונית ב----- בהמשך להזמנה, לאחר מספר דקות, הגיעה למקום מונית נהוגה בידי הנאשם. המתלוננת עלתה למונית והתיישבה במושב הקדמי הסמוך למושב הנהג, כשעיניה אדומות.

במהלך הנסיעה פנה הנאשם למתלוננת ושאל אותה "מדוע היא עצובה". בהמשך, הוריד את ידו מכיוון סנטרה והחליק אותה על צדו השמאלי של חזה ללא הסכמתה ולצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

לאחר מכן, ביקש להזמין את המתלוננת לקפה. המתלוננת סירבה והנאשם שאל אותה מדוע, תוך שהוא אוחז בידו ברגלה ללא הסכמתה ולצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

הנאשם הורשע על שבמעשיו המתוארים לעיל, עשה מעשים מגונים במתלוננת ללא הסכמתה ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 17.03.2019. מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. אשר לרקע התעסוקתי, נכתב שהנאשם בן 47, גרוש ואב לבת 13, ומתגורר עם גרושתו ובתו ב----- הנאשם עבד במשך שנים רבות בחנות דגים בשוק שבבעלות אביו, אשר נסגרה לפני כשמונה שנים עקב קשיים כלכליים. לאחר מכן עבד כמאבטח במשך מספר חודשים ומזה כשבע שנים משמש נהג מונית. אשר לעברו הפלילי, צוין שהנאשם ללא עבר פלילי ולא נפתחו לחובתו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחס לעבירה הנוכחית, נכתב שהנאשם אינו חווה את מעשיו כפליליים או כבעלי אופי מיני, ומתאר את ההליך הפלילי שנוהל נגדו ככזה הנובע מתלונת שווא. לדבריו, ניסה להרגיע את המתלוננת לאחר שבכתה, ופגע עם מרפקו בחזה שלא בכוונה. עם זאת, הנאשם ביטא הכרה מילולית בכך שמעשיו היו לא נעימים למתלוננת. עוד נכתב שהנאשם הדגיש מספר פעמים שהסכים לשלם פיצוי למתלוננת, אך להתרשמות קצין המבחן ניכר שהנאשם אינו רואה עצמו כפוגע המפצה את זו שנפגעה ממעשיו, אלא כאדם התומך בזולתו מתוך רוחב ליבו ומתוך חמלה. על פי התסקיר, התייחסות זו של הנאשם משקפת ריכוז בעצמו, קושי לבטא אמפתיה כלפי הנפגעת, וקיומם של עיוותי חשיבה ביחס למקרה. הנאשם סירב להצעת שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי לעברייני מין, ומסר כי הוא אינו רואה את עצמו כעברייני מין או כמי שזקוק לטיפול בתחום זה.

כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות נוספות, צוינו היעדר עבר פלילי, היותו של הנאשם בעל חיי משפחה ותעסוקה יציבים ותפיסת ההליך הפלילי כמרתיע עבורו.

כגורמי סיכון להישנות עבירות, צוין הקושי בקבלת אחריות על המעשים.

עמוד 2

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות בתפקידי אחזקה במועדון קשישים, בנוסף לעונש מותנה ופיצוי למתלוננת.

הערכת מסוכנות

5. חוות דעת והערכת מסוכנות מטעם המרכז להערכת מסוכנות, הוגשה ביום 05.02.2019. חוות הדעת סוקרת את הפרטים האנמנסטיים וכוללת גם ההתרשמות קלינית. לשם הגנה על צנעת הפרט של הנאשם לא אפרט את תוכנה המלא אלא אתיחס בתמצית להערכת המסוכנות בלבד.

חוות הדעת מתייחסת לפקטורים סטטיים ודינמיים. בעוד שפקטורים סטטיים אינם משתנים עם הזמן, הרי שפקטורים דינמיים עשויים להשתנות עם חלוף הזמן או בתגובה להתערבות טיפולית.

הפקטורים הסטטיים שנמנו בחוות הדעת הם אלה: הנאשם בן 47, מנהל קשר זוגי במשך תקופה ארוכה, ונעדר עבר קודם בעבירות מין. כפקטור מגביר מסוכנות צוין, שהנאשם עבר עבירה כלפי קורבן שלא הייתה מוכרת לו ושאינה בת משפחתו.

במסגרת הפקטורים הדינמיים נמנו כגורמים ממתני סיכון: הרקע הנורמטיבי, ניהול חיי משפחה יציבים ושמירה על רצף תעסוקתי; הצער והחרטה שחש הנאשם עקב ההליך המשפטי; חלוף 3 שנים מאז שנעברה העבירה שבמהלכן לא עבר הנאשם עבירה נוספת.

מנגד צוינו גורמים מגבירי מסוכנות, הקשורים בעיקר להתייחסותו של הנאשם לעבירה ובהם: אי נטילת אחריות מלאה, עיוותי חשיבה הקשורים בהכחשת הפן המיני, וחוסר יכולת להבין את הדינמיקה העומדת בבסיס המעשים כפועל יוצא מהיעדר צורך של הנאשם להבין את עצמו ואת נסיבות העבירה.

לאחר שקלול הפקטורים הסטטיים עם הפקטורים הדינמיים והקליניים, נקבע בחוות הדעת שמסוכנותו של הנאשם נמוכה- בינונית.

טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה הצהרה מטעם נפגעת העבירה ועתרה להשית על הנאשם מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם למתלוננת. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 8 חודשי מאסר בפועל, שלצדו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בטיעוניה הדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה, את נסיבות ביצוע העבירה, ואת הנזק שנגרם למתלוננת. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לת"פ 42052-07-14 **מדינת ישראל נגד בראנץ** (13.01.2016) ולת"פ 51396-09-12 **מדינת ישראל נגד מנאו** (05.06.2013).

7. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בצו שירות לתועלת הציבור שלצדו מאסר מותנה ופיצוי, כפי שהציע שירות המבחן. בטיעוניו ציין שהנאשם נעדר עבר פלילי ובחלוף קרוב ל- 4 שנים מיום האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כן הדגיש שהנאשם מנהל חיים יציבים, הודה בעבירה והביע חרטה, ומדובר ברף חומרה נמוך. לטענתו השתתף מאסר בעבודות שירות על הנאשם כפי שעתרה המאשימה, תוביל לאיבוד מקור פרנסתו.

דברי הנאשם

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה, פנה למתלוננת שנכחה באולם וביקש את סליחתה. עוד ציין שהוא חש צמרמורת וחתם בהבעת תקווה שהמתלוננת תצא לדרך חדשה "ושיהיה לה טוב".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "העיקרון המנחה").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם:** ההגנה על גופה בטחונה ונפשה של המתלוננת ושל קטינים בכלל, ההגנה על זכותה של המתלוננת לאוטונומיה על גופה, השמירה על כבודה של המתלוננת כאישה וכאדם, וההגנה על שלומם וביטחונם של ציבור הנוסעים בתחבורה הציבורית.

11. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, נראה כי האירוע ממוקם ברף חומרה לא מבוטל. הנאשם פגע במתלוננת כשהיא קטינה, נתונה במצוקה, ישובה בתוך מוניתו והכול תוך ניצול יחסי השירות ששררו ביניהם. עם זאת, המעשה עצמו - נגיעות במתלוננת מעל הבגדים לרבות בחזה, לא היה ברף חומרה גבוה ולא כלל נגיעה באבר מין, נגיעה מתחת לבגדים, חשיפה של אבר מין, כפייה של מעשים מיניים וכיו"ב. עוד אציין שסעיף העבירה שבו הורשע הנאשם אינו כלול בעבירות המין המנויות בסעיף 355 לחוק אשר בגינן נקבע עונש מזערי.

12. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בטרם אסקור את פסקי הדין השונים שעליהם התבססתי, מצאתי להעיר בהקשר לכך, שתי הערות חשובות.

הראשונה עניינה בכך שכל פסקי הדין שיוצגו, ניתנים לאבחנה לחומרה או לקולה באספקטים שונים, בהשוואה לעניינו. מטרת הבאתם אפוא היא לשם הצבתם כקנה מידה שישמש נתון תומך מתוך קשת נתונים ושיקולים נוספים הרלוונטיים לקביעת המתחם.

השנייה עניינה בהבדל שבין טווח הענישה המקובל בפסיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח הענישה הוא נתון שמבוסס על הדין הנוהג ומשקף ביטוי ענישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות הענישה הראויה, הכרעה המבוססת על שורה של שיקולים שהפסיקה הנוהגת היא אחד מהם.

הדברים מוצאים ביטוי מפורש בדברי ההסבר של הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), תשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241,447 שהפכה ברבות הימים לתיקון 113, ושם נאמרו הדברים כך:

"[...] פועל יוצא מהשוני בין מתחם העונש לבין טווח הענישה המקובל הוא שמתחם העונש אינו משמש כ- "תעריף ענישה קבוע, שאותו יש להחיל בצורה אוטומטית בכל המקרים העתידיים"

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבמקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים במנעד רחב שבין של"צ ועד מאסר בפועל ממש, כפי שיפורט להלן:

בת"פ (י-ם) 45052-07-14 **מדינת ישראל נגד בראנץ** (13.01.2016) - נידון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם, נהג מונית, הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק ובהטרדה מינית של נוסעת. הנאשם אמר למתלוננת במהלך הנסיעה אמירות מיניות בוטות ביותר ובין היתר אמר: "איך אני אוהב נשים מלאות...את מלאה במקומות הנכונים", "וואו הייתי מכניס לך את הלשון... מה הייתי עושה עם הלשון, "אני חרמן אש... אני אוהב נשים", "את חרמנית אש", "את עצורה אבל מתה לעשות את זה" וכיו"ב. במהלך שיחתם נגע הנאשם בירכה של המתלוננת, ניסה להפשיל את חצאיתה ונגע בבטנה.

בת"פ (פ"ת) 39145-07-13 **מדינת ישראל נגד סויסה** (14.07.2014) - נידון הנאשם לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק ובמעשה מגונה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. בשני המקרים שבהם הורשע, מדובר היה בקטינים. במקרה הראשון הציע הנאשם לקטין "טרמפ" לביתו ובמהלך הנסיעה במכוניתו הניח את ידו על רגלו של הקטין בסמוך למפשעתו וחדל ממעשיו כאשר הקטין סילק את ידו ויצא מרכבו. במקרה השני עצר הנאשם את מכוניתו והעלה קטין לצורך "טרמפ" ובדומה למקרה הראשון הניח את ידו על מפשעתו ובתגובה קפץ הקטין מהרכב.

בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 39425-12-13 **קונטר נגד מדינת ישראל** (24.04.2014), נדחה ערעורו של נאשם

שנידון ל- 6.5 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע על פי הודאתו במעשה מגונה בקטינה ילידת 2002, בכך שנגע פעמים ספורות ברגלה ובאיבר מינה מעל תחתוניה.

בת"פ (י-ם) 35021-02-13 מדינת ישראל נגד פלוני (31.12.2013), נידון הנאשם לשל"צ, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת והוחלט שלא לבטל את הרשעתו. הנאשם הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק. הנאשם התיישב ליד המתלוננת בקופת חולים, נגע מספר פעמים בירכה בניגוד לרצונה, וכאשר עברה מקום, הלך אחריה והמשיך במעשיו.

בת"פ (י-ם) 33530-06-12 מדינת ישראל נגד דחליקה (03.09.2013) - נידון הנאשם לשישה חודשי מאסר (לאחר שלא נמצא כשיר לעבודות שירות) לצד עונשים נלווים. הנאשם, נהג מונית, הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק, בכך שפגע במתלוננת, אזרחית אמריקאית ששהתה בארץ לרגל לימודיה. במפגש הראשון עת עלתה למוניתו, החמיא לה על יופייה, הציע לה לבלות עמו בדיסקוטק אולם היא סירבה והסבירה לו שיש לה חבר בארה"ב. הנאשם ביקש את מס' הטלפון שלה והציע להיות החבר שלה בארץ. במקרה השני עלתה המתלוננת למוניתו של הנאשם באקראי, הנאשם זיהה אותה ושאל מדוע לא התקשרה והיא השיבה שאינה מעוניינת כיוון שיש לה חבר בארה"ב. הנאשם האריך את משך הנסיעה במכוון ובמהלכה שלח את ידו מס' פעמים לירכה של המתלוננת שהייתה לבושה במכנסיים קצרים. למרות שהמתלוננת ביקשה ממנו לחדול ודחפה את ידו, המשיך הנאשם במעשיו 6 או 7 פעמים נוספות, ובמקביל נגע באיבר מינו מעל הבגדים.

בת"פ (ראשל"צ) 2805/09 מדינת ישראל נגד נויבויס (01.09.2013) - נידון הנאשם לשישה חודשי מאסר ב עבודות שירות לצד עונשים נלווים. הנאשם, נהג מונית, הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק. הנאשם אסף במוניתו את המתלוננת שהייתה קטינה כבת 14 וישבה במושב שליד הנהג, שאל לגילה והיא השיבה, החמיא לה על צבע עורה וליטף את ידה, רגלה ואת איבר מינה מעל לבגדיה. וזאת כשהמתלוננת זעה בחוסר נוחות ומנסה להרחיק את עצמה ממגעו.

ברע"פ 4919/13 יזרמן נגד מדינת ישראל (28.07.2013), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שנדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים למרות שמסוכנותו הוערכה כנמוכה - בינונית. הנאשם הורשע בכך שעבר שתי עבירות של מעשה מגונה בקטין, לפי סעיף 348(א) לחוק, בכך שבשני מועדים שונים, נצמד לגופן של קטינות והתחכך בישבן עם גופו, ונגע בהן בניגוד לרצונן.

בתפ"ח (מח' ב"ש) 10881-02-11 מדינת ישראל נגד שי (02.12.2012), נידון הנאשם ל- 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. הנאשם הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לאחר ששכנע את המתלוננת ובן זוגה להיכנס למיטה עירומים, נשכב בסמוך למתלוננת והחל ללטף את גופה, חרף התנגדותה. בית המשפט התחשב בגילו המבוגר, של הנאשם, בהעדף עבר פלילי ובמצבו הבריאותי הקשה.

בת"פ (י-ם) 5245/08 מדינת ישראל נגד אורן (08.11.2011), נידון הנאשם למאסר בפועל בן ארבעה חודשים, לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע במעשה מגונה לפי סעיפים 345 + 348(ג) לחוק. הנאשם, נהג מונית, אסף את המתלוננת, בת 24, ובמהלך הנסיעה אחז בידה וליטף את רגלה. במקרה נוסף, אסף קטינה בת 16, ליטף את ידה ורגלה, ואף חיבקה בחוזקה ונשק על לחיה מספר פעמים.

בת"פ (ראשל"צ) 34383-04-11 מדינת ישראל נגד כהן (21.02.13), נידון הנאשם למאסר בן חודשיים בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק, כאשר במהלך טיסה

אחז בחזה של דיילת, ומישש אותו מספר פעמים. הנאשם נעדר עבר פלילי.

בת"פ (כפ"ס) 2839-09-10 **מדינת ישראל נגד בטאט** (25.12.2012), בוטלה הרשעתו של הנאשם בפלילים והוא נידון לפיצוי בסך 18,000 ₪, צו של"צ וצו מבחן. הנאשם, מורה לנהיגה, הורשע במעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק לאחר שנהג להשמיע באוזני המתלוננת, תלמידתו הקטינה, התייחסויות בעלות אופי מיני, ואף היכה בחוזקה בישבנה.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו של הנאשם בביצוע העבירה**; חומרתו של המעשה שבו הורשע הנאשם מבוססת על מספר רכיבים מצטברים כלהלן:

ניצול האמון שנתנה המתלוננת בנאשם, בהיותה, נוסעת במוניתו ובסוברה שנהג המונית שהוא נהג רכב ציבורי, יביאה למחוז חפצה בשלום ובוודאי שלא יפגע בה.

בית המשפט העליון עמד על הציפייה מנהג המונית בהיבטים אלה בע"פ 980/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** (20.09.2010) (כב' השופט א' רובינשטיין) באומרו:

**"נוסע הנכנס למונית צריך לחוש ביטחון כי נהג המונית יביאנו
למחוז חפצו, ולא יפגע בו, מחובת בתי המשפט להגן על נוסעי
מוניות שלא יהיו טרף קל, ובוודאי פגיעה מינית נותנת את אותותיה
בקרבתן{..}"**

קהותו הרגשית של הנאשם עת פגע במתלוננת תוך ניצול מצוקתה בהיותה נתונה בסערת רגשות ובעת שניכר היה שעיניה אדומות מבכי.

הנזק הרגשי והנפשי שגרם למתלוננת בהיותה קטינה בתקופה רגישה שבה מתעצבות דמותה ואישיותה כאדם וכאישה.

דומה אפוא שאין צורך להכביר מילים על חומרתה של עבירת המין שעבר הנאשם ובפרט כשזו נעברה כלפי קטינה. ניצול התמימות והאמון, ניצול חוסר האונים וחוסר היכולת להתנגד, ניצול החשש להתלונן על הפגיעה, חילול כבוד האדם של הקרבן, הנזק הנפשי הנחרת בנפשו, הפגיעה בתפקודו השוטף ובפרט במערכות יחסים אינטימיות - זוגיות - כל אלה מחמירים את מעשה העבירה והשלכותיו ונזקקים לחובת הנאשם.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** הנזק למתלוננת קרבן העבירה הוא שיקול כבד משקל עת בא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם.

אין בליבי ספק שפגיעה שכזו מותירה את חותמה במתלוננת ופוערת פצע בנפשה ובפרט בהיותה קטינה על כל הרגישות הכרוכה בכך. מהצהרת נפגעת העבירה שהוגשה לעיוני למדתי שהמתלוננת חשה מפוחדת וחסרת שליטה בעת האירוע ועד לעצם היום הזה היא חוששת לנסוע במונית ומפחדת להיתקל בנאשם. לדבריה מאז האירוע, התקשתה במשך כחצי שנה לנהל מערכת יחסים זוגית ואף סבלה מספר פעמים מסיוטי לילה.

מכל מקום, יש בהצהרה זו כדי לעמוד על תוצאותיהם הקשות של המעשים במישור הרגשי והנפשי ועל הנזק שגרם האירוע למתלוננת.

המתלוננת הוסיפה וכתבה בהצהרה שלעולם לא תשכח את האירוע. די היה להביט בה ובהבעת פניה עת ישבה באולם במהלך שלב הטיעונים לעונש כדי להבין שהצלקות שהותיר האירוע בנפשה לא במהרה יימחו.

ברי שאין להקל ראש בנזקים מעין אלה.

ג. **הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם**

נפגעת העבירה; המתלוננת הייתה כאמור קטינה כבת 17 והנאשם כבן 44, כך שפער הגילים שבין השניים שעומד על כ- 27 שנים היה ניכר ועובדה זו נזקפת לחובת הנאשם. כך גם נזקפים לחובת הנאשם ניצול יחסי השירות עת פגע במתלוננת במהלך נסיעה בעת שהייתה ישובה "ושבויה" לבדה במוניתו וכן ניצול חולשתה ופגיעותה בעת האירוע לאחר שעלתה למונית בסערת רגשות כשעיניה אדומות מבכי.

14. לאחר שנתתי דעתי לעיקרון המנחה, והתחשבתי בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, **מצאתי שמתחם העונש ההולם את המקרה שלפנינו נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר ממש והכול לצד עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.**

15. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים שמצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל**, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו והפגיעה במשפחתו;

על פי התסקיר, הנאשם מנהל ח"י משפחה יציבים ושומר על רצף תעסוקתי. מובן מאליו, שגזירת מאסר בעבודות שירות לתקופה ממושכת של מספר חודשים, תוביל מטבע הדברים לפגיעה משמעותית בשגרת חייו ולפגיעה תעסוקתית שתתעצם עקב גילו, גיל המקשה על השתלבות בעולם העבודה. כפועל יוצא מאלה ייפגע הנאשם ותיפגע משפחתו בהיותו של הנאשם גרוש המתגורר עם גרושתו ואב לבת קטינה בת 13 הסמוכים על שולחנו.

ב.

הנזקים הצפויים להיגרם לנאשם מהרשעתו; הנאשם כאמור הוא נהג מונית. הנהיגה במונית טעונה רישוי מיוחד ואחד התנאים הקבועים בסעיף 14(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1971 עניינו בכך שמבקש הרישיון לא הורשע בעבירה שלדעת ועדת המוניות, מפאת חומרתה או נסיבותיה, יש בה כדי למנוע מתן רישיון להפעלת מונית. כך, שהרשעתו של הנאשם בעבירה דנא עלולה להוביל לשלילת רישיונו להפעלת המונית וברי שיש בכך כדי לפגוע בנאשם וביציבותו הכלכלית, פגיעה ניכרת וקשה.

ג. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;

הנאשם הודה במיוחד לו במסגרת הסדר טיעון וחסך את הצורך להעמיד את המתלוננת על דוכן העדים על כל הקשים הכרוכים בכך. הענקתי משקל מסוים להודייתו ונכון אני להניח לטובתו של הנאשם הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס למי שהודה ובכללן: חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד, הנחות שיש בהן להטות את הכף לקולה. בבית המשפט, פנה הנאשם למתלוננת וביקש את סליחתה. בשירות המבחן, לפחות למראית עין, הכיר הנאשם בכך שמעשיו לא היו נעימים למתלוננת והוסיף ואמר שחש כאב על מה שחוותה.

עם זאת הן מהתסקיר והן מהערכת המסוכנות עולה שהנאשם מכחיש את הפן הפלילי והמיני שבמעשיו, דבריו ותגובותיו מאופיינים בעיוותי חשיבה התורמים להצדקת מעשיו והוא מתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוננת. להערכת שירות המבחן הנאשם אינו מקבל אחריות מלאה על מעשיו ואף סרב לקחת חלק בטיפול שהוצע לו מטעמם. יש בכל אלה כדי להפחית ממשקלן של ההנחות המקלות דלעיל.

ד.

מאמצי הנאשם לפיצוי על הנזק שנגרם; הנאשם הסכים לפצות את המתלוננת במסגרת הסדר הטיעון בסכום לא מבוטל בסך 7,000 ₪ והתחשבתי בכך בבואי לגזור את דינו.

ה.

היעדר עבר פלילי; הנאשם נעדר הרשעות קודמות וזו לו המעידה הראשונה בפלילים. כמו כן, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים בחלוף כמעט 4 שנים מהמועד שבו נעברה העבירה ויש לזקוף עובדה זו לזכותו.

17. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם תקופה מאסר קצרה שאותה יישא בעבודות שירות בכפוף להתאמתו.

סוף דבר

18. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן ולטיעוני הצדדים, החלטתי שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם צו של"צ כרכיב ענישה עיקרי. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא המלצה בלבד. שירות המבחן מבטא, דרך כלל, את הזווית השיקומית שבענישת הנאשם. ברם, בבואו לגזור את הדין מחויב בית המשפט לשקול קשת של שיקולים נוספים ובכללם שיקולי גמול והרתעה. דומני שבנסיבות מקרה זה, חומרת העבירה וחומרת השלכותיה, מחייבים לבכר את שיקול הגמול על פני שיקול השיקום. בהקשר זה חשוב לציין שהנאשם לא הסכים לקחת חלק בטיפול שהוצע לו מטעם שירות המבחן ויש בעובדה זו כדי לחזק את מסקנתי. עם זאת, בבואי לקצוב את משכו של העונש, התחשבתי בהודאת הנאשם, בבקשת הסליחה מהמתלוננת, בהשלכות של הענישה על הנאשם על בני משפחתו ועל פרנסתו, ובסכום הפיצוי שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

19. לאחר ששקלתי אפוא את רכיבי הענישה השונים - סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן חודשיים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות, בכפוף להסכמתו ולהתאמתו על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ב. מאסר בן ארבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת מין לרבות הטרדה מינית ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.

ג. פיצוי לנפגעת העבירה המתלוננת ב"ש, בסך 7,000 ₪, כמוסכם בין הצדדים. אם טרם שולם סכום הפיצוי ישלמו הנאשם תוך 30 יום מהיום.

הממונה על עבודות שירות יגיש חוות דעת אודות התאמתו של הנאשם לעבודות שירות עד ליום 30.04.2019 ולאחר מכן יינתן גזר דין משלים בהתאם.

זכות הערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום, תימנה מיום פרסום גזר הדין המשלים.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים, לממונה על עבודות שירות בשב"ס ולמרכז להערכת מסוכנות.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, במעמד הצדדים.